

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . . . Lei 8 | Abonament, pe an în străinătate. Lei 9
 „ „ 6 luni în țară. „ 3 | Un număr . . . . . 15 bani

Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITEȚUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
G. Rădulescu-Motru
G. Coșbuo
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Popj-Tașoă
Gr. Teodosiu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 9.

S U M A R:

8 Aprilie. — *D. Teleor*, Imnul școlărilor. — *Lascăr Catargi*. — *P. Dulfu*, Datoriile către patrie. — Cum putem păstra lămâile. — *N. Gădeiu*, Cîntea și necîntea. — *Pr. Ión Petculescu*, Crescerea albinelor. — *Gh. Popescu*, Tutunul. — *V. D. Ștefănescu*, Să cinstim 6menii, nu hainele lor. — *Ilia C. Popescu*, Crăpărea pielei. — Copilii din orașe. — Societăți culturale. — *G. Coleș*, Care este rolul cenușei cu care se acoperă focul pentru a-l păstra. — *Victor Puiu*, Predică contra viciului beției. — Angina. — *Irimia Popescu*, Porcul. — *N. Bibiri*, Act de mulțumire. — Apel. — Adrese către redacție. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Regele și Regina. — *Lascăr Catargi*. — Sala tronului în palatul regal. — Scara de onore din palatul regal din București.

CĂTRE ABONAȚI

Încă de la 1 Octombrie trecut, revista noastră a intrat în anul al II-lea al existenței sale. Facem un calduros apel către abonații noștri cât și către persoanele și autoritățile ce au bine-voit a ne procura abonamente, să ție socotelă de prețul absolut mic al abonamentului și imposibilitatea în care ne găsim de a ne expune la cheltueli pentru a trimite un încasator și îi rugăm a ne trimite cât mai grabnic abonamentele; lucru ce se p6te face, cu atât mai ușor, cu cât mai mulți abonați se pot uni și trimite costul printr'un singur mandat adresat administrației noastre, însemnând pe cotor numele trimițătorilor. Aceiași rugăminte o facem și stimaților noștri abonați din București.

Facem cunoscut d-lor abonați cari ne datoresc abonamentul pe anul trecut, că cu numărul 30 din 25 Aprilie vom încetă a le mai trimite revista. Noi am trimis cu încredere tuturor celor ce ne-au cerut-o și regretăm că încrederea noastră a fost înșelată de unii cititori. N'avem alte mijl6ce pentru existența revistei; deci, dacă abonații noștri o iubesc și voiesc ca ea să trăiască, să ne trimită abonamentul.

ADMINISTRAȚIA.

8 APRILIE

Diua de 8 Aprilie este una din sărbătorile naționale cele mai scumpe pentru Români, căci ei sărbătoresc nascerea iubitului lor Rege (1839) și alegerea lui de Domn al României (1866).

Profităm de acest prilej, pentru a ură traiu lung înțeleptului nostru suveran, spre a lucră mai departe spre binele țării.

«ALBINA »

IMNUL ȘCOLARILOR

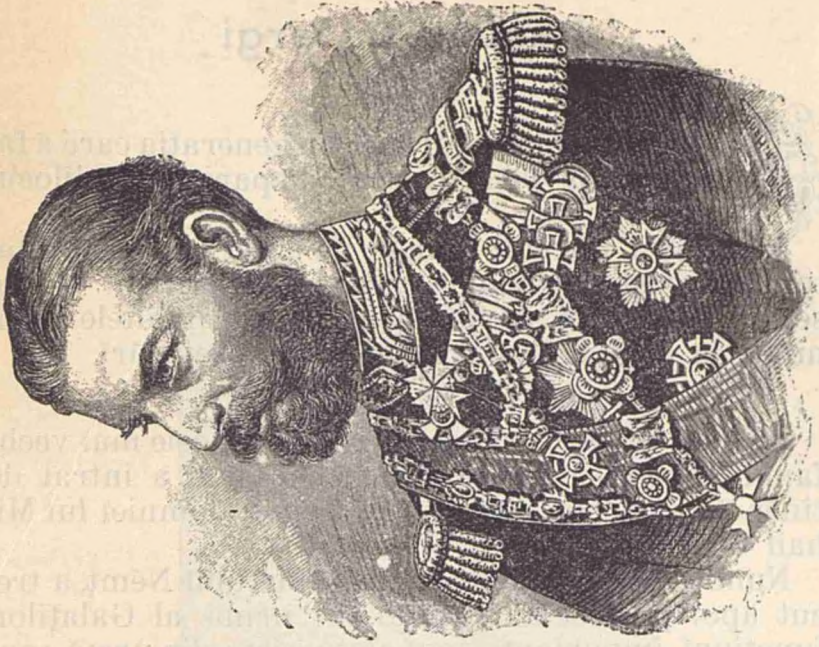
Publicăm aci poesia d-lui Teleor, admisă de onor. Minister a se cântă cu prilejul serbărilor de 10 Maiu. Musica este făcută de d-l R. Peters.

*Trăiască Regele !
Al Patriei părinte,
Prea bun și înțelept
In fapte și-n cuvinte.*

*Trăiască Regele !
Vilézul în răsboie,
Stejarul 'nalt și drept
Ce nu se încovóie.*

*Trăiască Regele !
Suflarea románescă
O strigă 'ntr'un cuvint:
Trăiască ! Trăiască !*

D. Teleor.

MM. LL. Regele și Regina.

Lascar Catargi

Lăsa unu din marii bărbați din generația care a făcut *unirea principatelor*, dispăre din mijlocul nostru.

Țara întregă plânge pe acest energic luptător, pe acest om voinic, care — bun patriot — și-a servit neamul cu devotament în toate înaltele demnități la care a fost chemat de împrejurări.

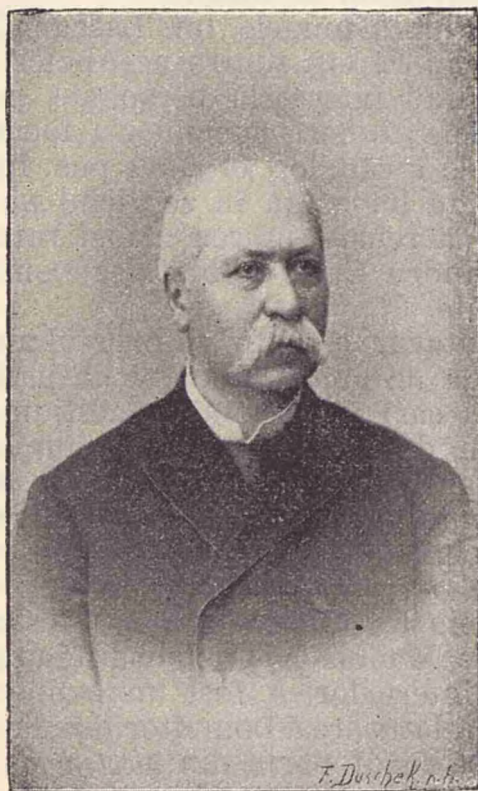
Născut la 1823, urmaș al unei din cele mai vechi familii boieresci din Moldova, Catargi a intrat de tiner în serviciul statului în timpul domniei lui Mihail Sturdza.

Numit, la 1845, pârcaľab al județului Némț, a trecut apoi prefect al Iașului, în urmă al Galaților, funcțiunii importante, mai ales acesta din urmă care a fost ocupată mai tîrziu de Alexandru Cuza și de Costache Negri.

Prieten cu bunul domnitor Grigorie Ghica, căruia i-a servit ca agă (prefect de poliție), odată cu retragerea acestuia (după împlinirea termenului de 7 ani, conform Convențiunii de la Balta-Liman), a încetat și el de a mai ocupa funcțiuni publice.

Atunci, în timpul căimăcăniei lui Th. Balș și a lui Vogoride, se începe lupta patrioților moldoveni pentru unirea principatelor, luptă grea, luptă eroică — putem dice — căci aveau adversari pe câte-vă din Puterile mari ale Europei, cari nu voiau cu nici un chip să vadă pe Români pășind pe cale mai bună. Turcia și Austria căutaă să impună voința lor celor-l-alte Puteri și, de și împăratul Napoleon ne susțineă, dar nu putea eși învingător față de campania de intrigă și de neadevăruri ce purtau cele două vecine ale noastre.

Listele electorale, după cari trebuia să se facă alegerile de delegați la divanul ad-hoc, au fost așa întocmite în cât partizanii unirii erau într'o forțe mică minoritate. Cu acest chip măręta cauză eră

Lasear Catargi.

să fie compromisă, căci rezultatul alegerilor a fost contrariu dorințelor unioniștilor.

Protestările energice ale patrioților adresate la comisarii puterilor cari se aflau în principate; apoi descoperirea corespondenței secrete a lui Vogoride, au dat diplomației franceze acte cu cari s'a servit pentru a casă primele alegeri și a face altele, în cari eșiră partizani ai unirii.

În această luptă numele lui Lascar Catargi stă între fruntași. El eră dintre acei boieri iubitori de țară, cari uitau interesele personale, ca să lupte pentru o idee; boieri cari nu s'a făcut nici odată instrumentele străinilor, ci și-au pus întreaga activitate, întreaga lor viață în serviciul patriei.

Lupta lor a reușit: unirea a fost votată de divanuri; Alexandru Cuza a fost ales Domn al ambelor principate.

Lascar Catargi, a dat și cu prilejul alegerii Domnului dovadă de abnegațiune și de patriotism. De și între ceia cari îndepliniau condițiunile de a candida la tron, de și aveă un mare număr de partizani cari i-ar fi putut da voturile lor, el a refuzat, și-a dat silința să alégă pe Cuza, căci aci eră vorba de un principiu.

Sub domnia lui Cuza, Catargi a fost ministru în cabinetul lui Manolache-Costache Iepureanu, având portofoliul internelor. A fost unul din cari au luptat pentru înlăturarea Domnitorului la 11 Februarie 1866 și a făcut parte din *locotenența domnescă*.

Acastă locotenență a condus afacerile țării pînă la venirea principelui Carol la 10 Maiu 1866, căruia i-a încredințat puterea.

Indată apoi a format primul cabinet al noului Domnitor, luând presidenția și internele.

A stat puțin în capul trebilor și s'a retras pentru a reveni tocmăi în 1871, în împrejurări grele, și a condus afacerile publice pînă în 1876 (4 Aprilie.)

În 1888 fu ales president al Adunării Deputaților

și în anul următor luă presidenția consiliului și, după mai multe formațiuni, alcătuî un minister care dură pînă în 1895.

Acum în urmă Lascar Catargi făcea parte din Senat.

*

«Lascar Catargi — dice un diar parisian — a fost omul pămîntului natal. Studiile și le făcû în țară, studii simple de tot, dar cari cel puțin nu alterară marele său bun simț natural și nu-î turburară vederea clară a realităților cari îl înconjură.»

Om practic, cunoscînd țara și ómenii, el a fost pentru Corónă un sfetnic înțelept și pentru stat un guvernator respectat.

DATORIILE CĂTRE PATRIE

Dacă ómenii ar trăi în societate numai de capul lor, fără a fi supuși unei autorități, care să-î țină în friu, atunci nimeni n'ar puté fi sigur de viața, de libertatea și de averea sa. Ceî tari ar asupra pe cei slabî, s'ar nasce între ómeni neînțelegeri și tulburări fără de sfirșit și ast-fel binele și progresul, spre care tinde or-ice societate, nu s'ar puté realisá.

De aceea ómenii s'au învoit între dinșii a se supune unei autorități mai înalte, care să îngrijescă de buna orinduală în societate, să aperse pe cei slabî împotriva celor tari, pe cei bunî împotriva celor răi, și să-î constringă pe toți a lucrá în folosul binelui obștesc.

Ast-fel s'a format societatea politică numită *stat*.

Statul, presupune înainte de tóte un număr de *ómeni* (cetățeni) cari să se fi unit a trăi împreună; apoi *legi* în cari să se arate drepturile și datoriile fie-cărui cetățén și după cari să se conducă toți cetățenii în raporturile lor unii către alții; și în sfirșit o *putere obștlescă* (guvern), care să pue în aplicare legile și să vegheze asupra buneî înțelegeri și orindueli din societate.

De ôre-ce puterea publică a statului are drept scop binele cetățenilor, este un lucru firesc ca cetățenii să se silească din toate puterile a ajuta statul în lucrările lui, îndreptate spre binele obștesc și să se ferescă de a i pune piedeci în cale.

Tot omul decî are de împlinit anumite datorii către statul din care face parte saŭ către patria sa.

Cele mai de căpetenie dintre aceste datorii sînt următoarele:

a) *Datoria de a ne supune legilor.* Sufletul statului sînt legile, stat fără legi nu pôte să existe. *Cea d'întîiŭ datorie a fie-cărui cetățen este prin urmare de a se supune legilor patriei sale.*

Dacă legile statului nu sînt respectate, atunci în loc de pace și bună înțelegere, domnesce în societate neorînduiala (anarhia), care nu pôte să ducă pe cetățeni la nici un bine, ci dinpotrivă: aduce cu sine adese-orî peirea statului, subjugarea patriei de către nêmurî strêine.

Legile trebuesc respectate chiar atunci, cînd ar fi defectoase (adică rele) în unele privințe. În cazul acesta cetățenii pot să cêră schimbarea legilor pe cale pacinică; dar pe cîtă vreme o lege este încă lege, nimeni nu are dreptul să se abată de la densa.

b) *Datoria de a ne supune autorităților statului.*

De ôre-ce autoritățile publice aŭ chemarea de a pune în aplicare legile și a observa ca ele să fie respectate de toți, *a doua datorie a fie-cărui cetățen este de a se supune autorităților publice ale statului.* Cine respectă autoritățile, respectă legea și buna orînduială. Cine nu se supune autorităților, se revoltă împotriva legii și prin urmare împotriva ordinei sociale.

c) *Datoria de a plăti dările cerute de către stat.*

Precum un om saŭ o familie, așă și statul, pentru ca să trăiască și să înainteze, are nevoie de mijloce. Statul plătesce o mulțime de slujbași pentru pázirea ordinei în țară, întreține o armată numerosă pentru apărarea țării și o mulțime de școli pentru a da învățatură și creștere tinerimei, și mai face felurite lucruri folositoare pentru tot omul, ca: poduri, șosele, drumuri de fier, și altele. Din ce s'ar face toate acestea, dacă cetățenii n'ar contribui, fie-care potrivit cu starea sa, la cheltuielile statului? *Tot cetățenul e dator*

prin urmare, a plăti regulat dările ce i se cer din partea statului.

d) *Datoria de a ne apără patria.* Când statul este amenințat de alte state dușmane, trebuie să se apere. Pentru acest scop are nevoie de ajutorul cetățenilor săi. *De aceea tot cetățenul e dator a sluji statului ca soldat și a-și apără țara la trebuință.* Țara noastră, patria în care ne-am născut și în care trăim, bucurându-ne de toate bunurile vieții, este binele nostru cel mai de căpetenie. Pierdut odată acest bine, totul este pierdut pentru noi în lume. *Interesele comune ale țării trebuie deci să le punem mai pre sus de interesele noastre personale, și la nevoie sîntem datorî a ne jertfi chiar și viața pentru apărarea patriei.*

Munca și lupta desinteresată pentru țară, jertfirea intereselor personale pentru binele patriei, au fost socotite în tot-d'a-una și la toate popoarele ca fapte de cel mai înalt merit. Ast-fel de fapte au avut și vor avea în tot-d'a-una, drept urmare laudele și stima tuturor oamenilor. Lăudăm și admirăm pînă astăzi pe eroii din trecut, despre cari ne spune istoria că și-au jertfit viața pentru apărarea neamului și patriei lor. Admirată este pînă în zilele noastre și admirată va fi în toate timpurile mama lui Ștefan cel Mare, care a ținut fiului ei:

«Mergi în bătălie, pentru țară mori

«Și-ți va fi mormintul coronat cu flori.»

Cu cât oamenii dintr'o țară își împlinesc mai cu sfințenie datoriile către patria lor, cu atât țara aceea ajunge mai bine și locuitorii ei devin mai fericiți.

Iubirea înflăcărată a patriei și împlinirea conștiințioasă a datoriilor către dînsa, este una din cele mai frumoase virtuți ce pot să împodobescă pe un om.

P. Dulfu.

Cum putem păstra lămâile?

Lămâile se păstrează ast-fel: la cumpărat, se observă să fie puțin bătînd în verde și fără pete, iar acasă se pun într'un vas cu apă rece, primenită această apă din două în două zile; cu chipul acesta avem lămâi bune.

Cinstea și necinstea

— Poveste —

n copil întreabă odată pe tatăl său:
— Dragul meu părinte, în satul nostru sînt numai doi oameni învățați, Ilie Pintea care e bogat putred și Radu Huïdiu, care e sărac luciū; oî bine, pentru ce lumea disprețuesce și hulesce pe Pintea și pentru ce iubescce și respecteză pe Huïdiu? Eū nu înțeleg.

— Scumpul meu copil, tu nu înțelegi, pentru că nu ești încă om, ca să ai afaceri cu acești oameni. Acești oameni se cunosc după faptele lor: unul e cinstit, Huïdiu, altul e necinstit, Pintea.

— Fă-mă, te rog, să înțeleg, ce însemneză a fi cinstit?

— Cu plăcere, fiul meu. Pentru ca să pricepi *cinstea*, îți voi arată ce este *necinstea*. A fi necinstit însemnă a voi răul semenilor tei, sau a te iubi prea mult pre tine și a nu iubi de loc pe aprópele. Să vedem acum cum e bogatul Pintea. Pintea n'a ospătat, n'a ajutat, n'a împrumutat pe nimeni; Pinte a vorbit de rău, a povățuit la rău, a mințit, a înșelat pe ori-cine; Pinte a căutat ca toți să se ție de cuvînt, însă numai el nu; Pinte a căutat să folosescă de la toți, dar de la el nimeni; în sfîrșit Pinte n'a iubit adevărul și dreptatea. Acum cred, dragul meu, că înțelegi lămurit ce a făcut Huïdiu pentru a fi iubit și stimat de toți oamenii buni.

— După cum înțeleg, tată, a fi necinstit este a fi tot ce pôte fi mai rău, tot ce pôte fi mai neplăcut lui Dumnezeu?

— Da, fiule, așa este și trebuie să scii că averea cea mai prețioasă la om este *cinstea*.

— Îți mulțumesc, iubitul meu părinte, de plăcuțele lămuriri, ce mi-ai dat și îți promit că mă voi

sili din tôte puterile a imită și iubì pe *ómenii* ca Huidiu și disprețuì și înfierà pe *neómenii* ca Pintea.
— Să trăesci, dragul mieu, să isbândesci!

N. Gâdeiu.

Invătător, Tutova.

CREȘCEREA ALBINELOR

— Scrisóre deschisă către invătătorii din județele Argeș, Olt, Mușcel și Vâlcea —

Vă mulțumesc prin acéstă scrisóre pentru buna-voință, ce mi-ați arătat cu prilejul ținerei conferinței asupra creșterii albinelor.

În numeroșele excursiuni, ce le-am făcut anul acesta prin diferitele sate ale mai multor județe, excursiuni făcute cu scopul de a vedea bine cum conduc stupii țaranii noștri, am observat că există fórte multe obiceiuri rele cu privire la aședarea stupilor.

Ast-fel, în unele comune, stupii erau aședați de-a dreptul pe pămînt, așa în cât partea de jos a buduroiului care vine în atingere directă cu pămîntul, erà acoperită cu țărână. Acésta e un mare rău, căci unul din vrășmașii de mórte ai albinelor, *brósca raiósă*, atât așteptă, ca ascundându-se și adăpostindu-se bine în țărână să începă pe dată a vîna mai cu sémă albinele tinere, pricinuind ast-fel despopularea și câte odată chiar nimicirea stupului.

Un mare observator apicol citéză un cas fórte interesant cu privire la acésta. Intr-o zi pe când picioia la nisce stupi aședați pe pămînt, observă o brósca raiósă în imediata apropiere a urdinișului unuia din stupi. Intrigat de ce stetea ea acolo, nu se mișcă din loc și observă cu atențiune. Atunci vedu, cum brósca pîndeà albinele, cari voiau să intre în stup, și când o albină ostenită de o cale îndelungată, încetându-și sborul se aședă pe marginea urdinișului ca să intre înăuntru stupului, numai de cât brósca deschideà lunga-i gură și o înghiția. Luând brósca și tăind-o, găsi în stomacul ei mai multe albine mórte, iar unele din aceste active și muncitóre insecte mai purtau încă pe picioarele lor dinapoi polenul adunat cu atâta străduință. Cercetând apoi stupul, îl găsi fórte despopulat de albine, aprópe pe pragul peirei.

Apoi în general, ce se dă ca locuință albinelor în satele nóstre? Nisce buduróie vechi, murdare, mucigăite, crăpate prin mai multe părți și lipite cu baligă de vite. Pot trăi și prosperà nisce insecte atât de curate ca albinele în asemenea ulee? Și se mai miră încă țaranii noștri, că le fug

albinele din stupi și se duc în pădure, unde tot găsesc locuințe mai curate, de cât cele pe cari le-a părăsit. Dacă însă albinele rămân în asemenea stupi, atunci iar unii din vrășmașii de mörte ai albinelor, — *careșii* sau *găselnicele* — își fac cuibul în crăpăturile buduroiului și se pun pe lucru, iar într'o bună dimineață stăpânul se tredește cu stupul mâncat de vermă, fagurii parte mâncați de vermă, găuriți, iar în găurile din faguri locuințele vermilor. Stupul este pierdut. Ast-fel din cauza neîngrijirei, stupii pier, iar țăranul în navitatea sa ȓice: «n'am noroc la stupi».

În unele comune, țărani mi-au povestit cum unii din stupii lor s'au luat la luptă.

Care e cauza de s'au luat albinele la luptă? Causa este acesta: primăvara și tōmna precum și în timpurile de secetă vara, adică când este puțină hrană, stupii tari omōră pe cei slabi și le iea mierea. De aceea stupii nu trebuiesc aședați unul lângă altul lipiți, ci îndepărtați de cel puțin de un metru unul de altul.

În alte comune țărani aședă stupii pe scânduri, dar ce folos? În fața stupului sînt buruieni mari, înalte cari fac cel mai mare rēu stupilor: albinele ostenite sburând repede spre stup cu polenul și materialul strâns pe picioarele dinapoi, se împedecă de aceste buruieni și cad jos scuturîndu-se ast-fel polenul de pe picioarele lor. În fața stupului locul trebuie curățit de cel puțin 1 metru și pe jos așternut nisip.

Unii începători în apicultură se miră de ce le trebuiesc albinelor domestice atătea îngrijiri, pe când aceleași albine în stare sălbatică nu sînt îngrijite de nimeni și totuși prosperēză.

Albinele în stare sălbatică ca și cele domestice au un instinct fōrte inteligent, cari le călăuzesce la alegerea locuințelor lor în pădure. Își aleg locuinți curate cu găuri potrivite pentru eșire și intrare, iar pe tōte cele-lalte găuri le astupă, spre a nu le intra vrășmașii prin ele. Dacă albina, prevede aceste piedici, cum omul nu are grijă să ia măsuri contra lor?

Apoi am observat stupi în apropiere de gări. Aceste locuri sînt fōrte nepriincioase bunului mers al unui stup, căci pe deoparte fumul, ce ese din mașină vatămă rēu pe albine, iar pe de alta trenurile în mersul lor le dă jos, când albinele obosite venind de la cine scie ce distanță, aduc polen. Același lucru pe la cantōne.

Stupii trebuiesc aședați departe de aceste locuri.

Mi s'a întâmplat chiar să vēd stupi aședați pe prispa casei unde mereu sînt hățanați de copii.

Acēsta aduce mare rēu stupilor, căci albinele se întrerup de la lucru, se neliniștesc, ies afară din stup tare turburându-se.

Aș pute să vă mai citez multe observațiuni de ale mele, dar parte sînt espuse în mica mea scriere «Călăuza stupăritului», iar altele vor formă obiectul altei scrisori.

Pr. Ion Petculescu.
Pitești.

TUTUNUL

Nimeni nu și-ar fi închipuit ca capriciile omenesci să păstreze acestei plante o sortă așa de deosebită în lume, și ca ea să se facă obiectul unei consumațiuni așa de nemărginite, fără să aibă vre-o calitate în adevăr folositoare și bine-făcătoare; nimenea, dic, nu și-ar fi închipuit că milioane de omeni o vor arde ca să-î guste fumul; că unii, prefăcută în praf, o vor băgă pe nas, că alții o vor rumega cu nespusă plăcere, cu tot gustul ei acru și otrăvitor.

Din toate nevoile, nevoia tutunului este, pôte, singura pe care nu o pot explică nici aceia cari sînt mai mult stăpâniți de puterea ei, și cu toate acestea, această nevoie a devenit așa de puternică, în cât putem dice ajunge — dacă nu întrece — și nevoile cele mai adevărate.

De la introducerea tutunului în Europa, s'a răspîndit în toate stratele societăței. A fumă este una din cele mai mari plăceri ale tinerimei.

Inceputul fumatului se face de către tineri prin ridicula ambițiune d'a imită pe cei mai bătrâni care, — se dice — o fac să mai uite necazurile și să le trecă de urât! După cei tineri se ia și cei mai mici de cât dînșii, căci astăzi se ved fumând și copii de 7—8 ani.

Cu chipul acesta găsesc distracție, care nu aduce nimic spiritului; în schimb, le face cea mai mare plăcere, când, mergînd pe stradă, scot dintr'înșii rotocole de fum, întocmai ca o locomotivă pe drumul de fier.

Sănătatea nu prețuesce nimic înaintea unui obi-

ceiŭ r eu. Fumul acestei plante absorbindu-se în pl m n , împreună cu substan a aceea numită nicotină, care este otrăvitoare, d  nascere la : catar pulmonar, tuse, hemoptisii, etc. Ba, pun ndu-se în contact cu faringele, laringele, esofagul, se absorbe în s nge  i paralisez  nervii stomacului, d nd nascerere la indigestiune.

Pe l ng  aceste neajunsuri igienice, mai are  i altele economice. Tutunul trebuie cump rat. Pe l ng  costul lui se mai adaogă  i al accesoriilor lui: h rtie, chibrit, tabachere, etc.

Cu ace ti bani, capitalisa i un timp mai îndelungat, s'ar plăti datoriile către Stat, s'ar nutri mai bine, s'ar îmbrăcă mai igienic,  'ar face locuințe mai igienice. Tot tutunul p te aduce  i nenorociri momentane: incendiuri, cari lasă familii întregi pe drumuri, fără locuin , fără hrană  i fără  nbr c minte.

Gh. Popescu.

Pog nele, Buzău.

Să cinstim ómenii, nu h inele lor

— Cules  din popor —

dată Dumne eu  i cu Sf. Petru umbl u pe p m nt;  ns  r u  mbr ca i, par-că erau cei mai nevoia i ómeni.

Cum umbl u a a, a  ajuns într'un sat;  i în satul acela er  o nuntă. Ce-i tr snesce în g nd lui Sf. Petru, că dice către Dumne eu:

— Să mergem, D mne,  i noi la nuntă, că uite ce mai de lume  i pe l ng  cei mul i vom fi primi i  i noi.

— Să mergem,  i răspunde Dumne eu, cam cu jumătate de gură, sciind ce are să li se  nt mple.

 i s'a  dus  'a  intrat în ogradă; dar nimeni nici nu s'a uitat la ei. Sf. Petru mai  ndr sne —cum er  el—l-a împins pe tovar sul lui mai mult cu sila p n  la u a tin ei, cre nd că se va găsi un cre tin al lui Dumne eu  i i o pofti  i pe ei în casă, pun ndu-i  i la cea masă. Deg ba, căci toi se uită chioris, par-că ar fi fost nisce ur i; ba, unii între-

baū: cine a lăsat pe calicii aceştia să vie şi să casce gura la cei din casă? Dacă aū vędut că nu le merge, aū plecat. Cum se depărtaū de sat, gândind la faptele lumei aceştia, ęice Sf Petru iarăşi către Dumneęeu:

— Dómne, mare este puterea ta! Fă ca haínele nóstre să fie numai şi numai în aur şi pietre scumpe. Mai fă íncă o trăsura cu nisce cai cum nu s'a mai vędut nici s'a auđit şi după asta să ne întórcem ínapoi.

— Facă-se după voía ta, Petre.

Índată s'aū schimbat şi haínele de pe ei şi cu trăsura s'aū vędut, apoi s'aū întors la casa cu nunta.

S'aū oprit la pórtă şi aū strigat:

-- Eí, ómení buní!

— Sócre mare, ia eşi afară, că iată nisce boierí, nu sciū ce strigă, ęise unul din cei din casă.

— Eí, ómení buní, aū mai strigat cei de la pórtă.

— Índată, índată, boerilor, ęise socrul, íeşind repede afară.

— Bună ęiua, bade.

— Sărutăm drépta.

— Da nu scií, dumnéta, un om aici în sat, unde am puté poposi, că noi sîntem drumeţi şi venim de la loc depărtat.

— Găsim, cum să nu găsim, dar vę rugăm, dacă nu vę este cu supérare, să poftiţi un cescuţ în casă, că noi avem o lécă de petrecere.

— Vom merge şi în casă, dar cată ceea-ce ţi-am spus.

— Căutăm índată, ęice socrul cel mare şi face semn lăutarilor, să-í priméscă cum se cuvine la asemenea feţe boerescí.

Ín casă aū făcut de s'aū aşędat în capul mesei. Măncărica şi bęturica cea mai bună, lor li se da; dar din masă nu luaū şi bętura pe *haíne o turnaū*.

Aū stat ei o bucată de vreme bună şi după ce aū dat daruri bogate mirelui şi miresei, se găteaū de plecare. Nuntaşii ínsă nu se dumereaū, pentru ce bętura o turnaū pe strae, că de masă nu mai ęiceaū nimica, póte nu le erà a mâncà.

Unul dintre ei íşi călcă pe inimă şi íi întrebă:

-- Mę rog, să mę íertati de índrăsnélă, dar de ce, *cinstea* pe strae aţi turnat-o?

— De ce? Pentru că voi *nu ne-aţi cinstit pe noi, ci haínele*

nóstre, căci de n'ar fi fost așa, ne-ați fi poftit și atunci când eram cu strae rupte, pentru că tot noi eram cei doi cerșetori de mai nainte. Așa este lumea: *cinstesc pe om după haîne, iar nu după fapte.*

Acestea dicînd, s'aũ făcut neveduți.

V. D. Ștefănescu.
Mîtoc-Dorohoi.

CRĂPAREA PIELEI

Adesea animalele sînt expuse la lovituri sau jupurii din diferite cauze. Aceste rănii sînt însoțite de o curgere de sînge.

În asemenea cazuri, sîngele trebuie oprit prin pânze înmuiate în apă rece amestecată cu oțet, apoi se leagă cu o fâșie de pânză. În modul acesta se pot vindecă crăpăturile.

Adesea crăpăturile pielei se ivesc d'asupra unghiilor. Animalele atinse de o asemenea bôlă sufer de durere în timpul mersului, lucru ce se vede bine, căci animalul ridică piciorul adesea ținîndu-l în sus și simțind durere la cea mai mică atingere. Spre a înlătura acest rēu, se curăță piciorul bolnav și se spală partea bolnavă cu apă amestecată cu săpun sau cu zēmă de nalbă.

După spalarea ranei cu zēmă de nalbă, se unge cu o alifie compusă din 25 gr. terebentin cu unul sau două gălbenușuri de ou, amestecate și bătute bine, apoi se întinde pe călți de in, cu cari se acoper rănile, urmînd așa de două ori în timp de 24 ore. Cu modul acesta se pôte vindecă.

Ilie C. Popescu.

Invătător, com. Vulpești. Argeș.

Copiii din orașe

Un psiholog engles din Boston, a făcut un studiũ asupra copiilor de 6 ani. cînd ei intră în școala primară, în privința unor cunoștințe ale lor. El a constatat că 14% n'au vedut nici odată stele, 15% n'au fost nici odată la cîmpie, 20% nu sciau că laptele se capetă de la vaci, 55% nu sciau că deosebitele obiecte de lemn sînt făcute din lemnul arborilor, 15% nu cunoscEAU colorile verde, albastru și brun cu numele lor, iar 47% n'au vedut nici odată în viața lor o ôie, o capră, un porc, etc.

Societăți culturale

În comunele de pe domeniile Corónei s'aú întemeiat pînă acum 8 societăți culturale și anume: pe domeniul Mălini, Borca, Biczaz, Dobrovăț, Bușteni, Gherghița, Sadova și Segarcea.

Intrégă această mișcare culturală nu se datorește de căt puternicului sprijin al d-lui Ión Kalinderu, administratorul domeniilor Corónei, care e unul din marii luptători ai luminării poporului nostru.

Publicăm în această revistă statutele societății culturale «Vasile Alexandri,» din cercul comunei Sadova, Damian și Piscu, jud. Dolj, pentru ca să satisfacem dorința mai multor cititori și ca să serviască și altora de model în alcătuirea de asemenea societăți.

CAP. I.

Numele, reședința, scopul și mijlocele.

Art. 1. Se înființeză pe Domeniul Corónei Sadova, județul Dolj, în comunele: Sadova, Damian și Piscu, o societate culturală «Vasile Alexandri.»

Art. 2. Reședința în comuna Sadova.

Art. 3. Scopul societății este:

a) Rîdicarea nivelului cultural, moral și material al săténului român.

b) Consolidarea relațiunilor sociale dintre membri.

Art. 4. Mijlocele, prin cari societatea își va realiază scopul sint:

a) Înființarea unei bibliotecî populare cu cabinet de lectură în comuna Sadova.

b) Aranjarea și ținerea de conferințe publice.

c) Incurajarea săténului pe cale economică, prin sprijin material și moral, și:

d) aranjarea de petreceri între consăteni.

CAP. II.

Membrii societății.

Art. 5. Membrii societății sint:

a) fondatori, b) onorifici, c) activi și d) ajutători.

Art. 6. Membrii fondatori sint aceia, cari depun odată pentru tot-d'ă-una suma de 100 lei, sau în rate trimestriale depuse în primul an.

Art. 7. Membrii onorifici sint acele persoane meritorii, cari vor fi propuse de comitet, recunoscute de societate și proclamate în adunarea generală.

Art. 8. Membrii activi sint aceia care plătesc taxa de înscriere de 2 lei, cotisația lunară de 1 leu, iar cei fără dare de mână 50 bani, după decisiunea majorității comitetului.

Art. 9. Membrii ajutători sint aceia, cari contribuesc cu mijloce de de ori-ce natură pentru ajungerea scopului societății.

CAP. III.

Admiterea membrilor.

Art. 10. Póte fi admis membru al societății ori-ce persoană, fără deosebire de sex, care a atins vârsta de 18 ani.

Art. 11. Admiterea membrilor se face de către comitet cu cel puțin 4 voturi în urma unei cereri în scris a candidatului și proclamat în una din ședințele ordinare ale societății.

CAP. IV.

Drepturile și îndatoririle membrilor.

Art. 12. Membrii activi au dreptul:

- a) iaú parte la ședință, conlucrând pentru atingerea scopului societății și din cari se alege comitetul executiv.
- b) de alegere activă și pasivă.
- c) de vot decisiv, și
- d) de a face interpelări și propuneri.

Art. 13. Membrii onorifici și ajutători au dreptul:

- a) de a participa la ședință cu vot consultativ.
- b) de a se folosi de beneficiile societății și
- c) de a se informă în prezența unui membru din comitet, din actele societății, despre mersul ei.

Art. 14. Membrii fondatori au aceleași drepturi ca și cei activi, onorifici și ajutători.

Art. 15. Toți membrii au dreptul de a introduce óspeți, cari se vor înscrie într'o condică pentru acest scop.

Art. 16. Membrii activi sînt obligați a contribui la realizarea scopului societății prin :

- a) frecventarea regulată a convenirilor și ședințelor societății.
- b) facultativ, ținerea de conferințe publice.
- c) plățirea regulată a cotisațiunilor lunare, fixate la art. 8, esceptându-se membrii fondatori și
- d) a lua parte, după chemarea comitetului, la ori-ce lucrare admisă de societate.

CAP. V.

Eseluderea membrilor.

Art. 17. Ori-ce membru, a cărui viață nu corespunde bunelor moravuri sau care nu s'a conformat prezentului statut, póte fi exclus din societate prin majoritate absolută de voturi, într'o ședință ordinară, în urma propunerii făcută de comitet

Membrii activi, cari nu au achitat cotisația lor la societate în timp de 6 luni, comitetul are facultatea, după o înștiințare în scris, ce le va adresa președintele, de a-i declară ca încetând de a face parte din societate.

CAP. VI.

Ședințele Societății.

Art. 18. Societatea ține ședințe ordinare (conferințe publice) extra-ordinare și anual o adunare generală.

Art. 19 Ședințele ordinare ale comitetului se țin odată pe lună și a-nume: în întâia Duminică a fie-cărei luni, când se va discuta și fixă ordinea de ți a cesțiunilor, ce se vor trată în conferințe, cum și alte afaceri ale Societății.

Art. 20. În cas de necesitate sau la cererea înscrisă a $\frac{1}{3}$ parte din numărul membrilor activi, președintele convócă o ședință extra-ordinară.

Art. 21. Adunarea generală se ține la 10 Ianuarie a fie-cărui an.

Art. 22. Conferințe publice se vor ține cât mai multe, sau cel puțin 9 pe an, și de preferință în lunile de iarnă; în cas când membrii societății se vor arăta indiferenți pentru ținerea conferințelor, atunci comitetul are facultatea a numi din oficiu pe conferențiar. Conferințele se vor ține alternativ câte 3 în fie-care comună.

Art. 23. În adunarea generală se discută raportul anului expirat, se verifică starea financiară de o comisiune de 3 membrii, aleși de adunarea generală, se dă absolutoriu comitetului, se alege comitetul nou și se proclamă membrii onorifici.

Art. 24. O ședința sau adunare generală poate să se țină, dacă va fi față majoritatea absolută a membrilor; se notează că la alegerea comitetului să fie prezenți $\frac{2}{3}$ din numărul total al membrilor activi.

Art. 25. Despre mersul fie-cărei ședințe se încheie un proces-verbal, care se citește și se verifică în ședința următoare.

Decisiunile se iaă cu majoritate absolută a votanților, afară de casurile prevăzute în acest statut.

CAP. VII.

Conducerea Societății.

Art. 27 Conducerea Societății este încredințată unui comitet compus din 7 membrii, ales dintre membrii activi și fondatori și anume: 1 președinte, 1 vice-președinte, 2 secretari, 1 casier, 1 controlor și 1 bibliotecar.

Art. 28. Posturile membrilor din comitet sint onorifice.

Art. 29. Comitetul se alege pe un an, în prima ședință după adunarea generală.

Toți cei aleși pot fi realeși.

Art. 30. Alegerea se face prin vot secret și majoritate absolută a votanților.

Art. 31. Comitetul îndeplinește toate afacerile societății sub controlul membrilor.

Președintele societății este tot odată și președintele comitetului; el conduce ședințele și conferințele publice, reprezintă societatea în afară și subscrie cu unul din secretari, iar în cesiunile financiare cu casierul toate actele societății.

Art. 33. Vice-președintele, are în lipsa președintelui aceleași atribuțiuni.

Art. 34. Fie-care membru din comitet este responsabil de toate actele, ce cad în resortul său.

Art. 35. Pentru decisiunile comitetului sint responsabili toți membrii din comitet, numai protestele înregistrate prin vot separat pot descărca de responsabilitate pe membrii respectivi.

Pentru a pute lua decisiune în ședința comitetului trebuie să fie cel puțin 4 membrii.

Decisiunile se iaă cu majoritate absolută, iar în cas de paritate de voturi decide votul președintelui.

CAP. VIII.

Averea Societății.

Art. 36. Averea Societății constă din:

a. bibliotecă, b. mobilier, c. fond neatacabil și d. fondul disponibil.

Art. 37. Fondul neatacabil constă din toate taxele depuse de membrii fondatori și din donațiuni făcute anume cu acest scop.

Art. 38. Toate cele-l-alte venituri aparțin fondului disponibil

Art. 39. Fondul neatacabil se consemneză spre fructificare la casa de depuneri și economii, iar dobânda se adaugă anual la fondul disponibil.

Art. 40. Fondul neatacabil se poate ridica numai la disolvarea Societății.

CAP. IX.

Arbitrul.

Art. 41. Neînțelegerile iscate din raporturile membrilor în Societate se judecă sau se aplanază definitiv prin un arbitru compus din 3 membri activi.

Fie-care parte litigantă își alege câte un arbitru, iar societatea pe președintele arbitrului din plenul său.

CAP. X.

Modificarea statutelor.

Art. 42. Modificări în statute se pot face numai în adunarea generală sau în o ședință ad-hoc și numai atunci dacă $\frac{3}{4}$ din numărul membrilor fondatori și activi, votează acesta.

CAP. XI.

Suspendarea Societății.

Art. 43. Dacă numărul membrilor activi este mai mic de 10 atunci activitatea Societății se suspendă pînă ce se mărește numărul candidaților de membri.

CAP. XII.

Disolvarea Societății.

Societatea se poate dizolva dacă $\frac{2}{3}$ din totalitatea membrilor fondatori și activi votează acesta.

Dacă Societatea se dizolvă, se formează din toată averea un fond care se pune la casa de economii spre fructificarea în folosul tuturor școlilor din comunele: Sadova, Damian și Piscu, pentru ajutorarea elevilor sărmani.

Disolvarea Societății se anunță d-lui administrator al Domeniului Co-ronei, sub al cărui scut o punem.

Aceste statute s'au votat în total în adunarea generală de la 10 Ianuarie 1899.

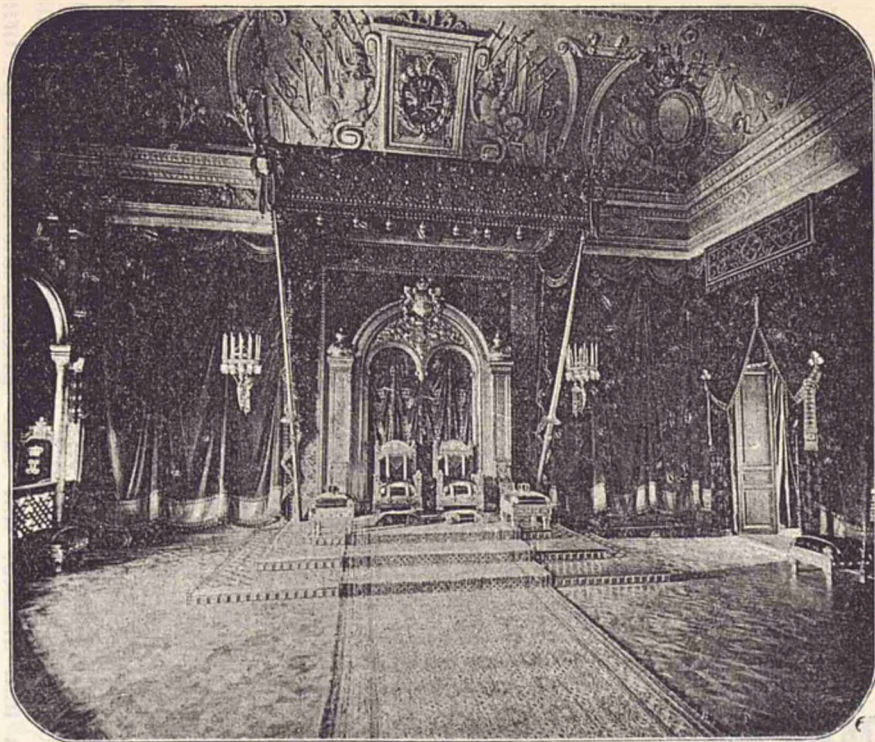
Care este rolul cenușei cu care se acoperă focul pentru a-l păstra?

Lemnul este un corp rău conducător de căldură. Cenușa, rezultat al arderii sale, a conservat această proprietate. Ea are o putere mult mai mare de a absorbi căldură, fără însă a o da afară.

Osebit de acesta, cenușa se opune și acțiunii imediate a oxigenului asupra jeratecului (cărbunii aprinși), care nu se consumă de cât foarte încet.

Cenușa acoperă focul ca și o flanelă de lână corpul, împiedicând ast-fel eșirea căldurei afară.

G. Coleș.

Sala tronului în palatul regal din Bueuresei.

PREDICA

Contra vițiului beției

«Nici tâlharii, nici lacomii, nici bețivi, nici defăimătorii, nici răpitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu». (Cor. 0. 10.)

Frați creștini,

finta noastră biserică, întocmai ca o mamă prea bună, urmărind cu multă stăruință și îngrijire înaltul scop pentru care a fost întemeiată de Domnul nostru Isus Christos, acela de a ne cresce și învăța pururea în spiritul Evangheliei, nu încetază ca prin înțeleptele sale învățături să ne pună înainte pilde cu diferite fapte, cu scopul ca noi vedându-le, să căutăm a le imita de sint bune, sau, din potrivă, de sint rele să căutăm a nu le face de loc.

Unul dintre păcatele cele mai rele, dar în același timp și unul dintre cele mai răspândite între noi și ale cărui urmări triste le putem vedea cu toții foarte ușor este *păcatul beției!* În adevăr, e înspăimântător când vedem mulțimea omenilor ce-l săvârșesc și ni se sfișie sufletul de durere când ne uităm la relele ce aduce acest păcat asupra noastră, făcându-ne a suferi atât aici pe pământ cât și — mai ales — pregătindu-ne chinurile vecinice pe cea-l-altă lume!

Fraților,

Bătăura multă, mai ales cea de rachiu sau țuică — chiar curată fiind — aduce o mulțime de rele asupra sănătății trupului și sufletului omenesc. Mai întâiu îi vatămă stomacul, îmbolnăvindu-l, punându-l în stare de a nu mai putea mistui ca mai înainte, din care pricină iaă nascere pe urmă o mulțime de bôle lăuntrice; apoi, îi vatămă inima, rărunchiu și plămâni. Nu numai atât, îl vatămă în cele din urmă creierul, întunecând la început mintea, judecata, cel mai sublim dar făcut de Dumnezeu omului, spre a-l deosebi de celelalte ființi neînțelegătore, iar apoi tâmpindu-l cu desăvîrșire, sau înebunindu-l, în cât numai mărtea care nu întârșie cătuși de puțin a veni la un bețiv înainte de vreme, îl mai pôte scăpa de chinurile ce le îndură.

De voiți să vă încredințați mai bine despre aceste adevăruri, întrebați pe medici și veți vedea cu câtă îngrozire vă vor spune urmările rele ce le are rachiul mai ales, asupra omului! Cercețați spitalele și vă veți înspăimînta când veți vedea că cei mai mulți dintre bolnavi dătoresc bólele lor viciului beției! Acolo veți vedea nu numai ómeni în vrâstă ci și copii, suferind din cauza beției; nu pentru că ar fi bėut și ei, ci pentru că, ca și urmările păcatului strămoșesc, urmările păcatului beției se moștenesc din tată în fiu, pină la al noulea neam! Și aduce și asupra copiilor tot felul de bóle, ca și asupra părinților! Cercetați ospiciile de nebuni, și veți vedea că cei mai mulți dintre ei tot din pricina acestui păcat sufer! Dar, de ce să vă mai duceți pe acolo, când tóte acestea le puteți vedé orí-când și orí-unde? Căci cu durere trebuie să spunem că acest păcat, al bėuturii de rachiú mai ales, necunoscut strămoșilor noștri în timpurile mai vechi, s'a lătit acum într'un chip înspăimântător în țara noastră. Și în adevěr, cine e fericitul acela care să nu fi vėđut nici odată în viața sa, chipul cel domnesc și mândru al omului, schimonosit de rėutatea beției într-o pocitură uritá și desgustátóre? Đilnic vedem asemenea nenorociți! Uitați-vé în fața unui bețiv, orí care ar fi el, și-l veți vedé gárbovit înainte de vreme, cu fața desfigurată ca și a unui criminal. Ochii vioi și deștepti de odinióră prefăcuți în alți împăengeniti, stinși, nezărindu-se în ei mai multă minte de cât în ai unui animal necuvintător.

Il veți vedea șovăind în tóte părțile ca un copil nevrístnic și căđend ca un stírv lipsit de viață, din care pricină nu arare orí se întimplă să-l găsiască alții degerat sau mort chiar, prin zăpadă iarna!

Bețivul vecinic e bolnav și móre de mai multe orí înainte de vreme. Nu numai atât. Observați casa unui bețiv și veți vedea că numai gospodărie nu o putem numi. Ori-cât va voi o femeie să țină casă, ea nu va puté dacá va avé un bărbat bețiv, și din potrivă, orí-cât va vrea un bărbat să țină casă, nu va puté de va avé o femeie bețivă. Bețivul ca să-și potoléscă pofta-í mai mult de cât animalicá—pentru că nici o altă ființă nu e mai lacomă, la bėutură mai ales, ca omul, — dá într-o đi pe bėutură tot ce a câștigat prin muncă într-o săptămână, nu numai el, ci și ce a câștigat femeia și copiii lui; iar dacá n'are bani,

vinde ceva din casă, ia bucățița din gura copiilor și o dă pe bătură. Pe urmă, după ce vine beat, se mai ia la sfadă de multe ori și acasă, dând ast-fel și prin vorbe și prin fapte, pildă rea copiilor. Așa în cât, bețivul, nu numai că este el singur nenorocit trupesce și sufletesce, dar mai nenorocesce și pe cei de lângă dînsul, aducându-și casa la ruină, iar pe ai săi la sapă de lemn!!...

Fraților! Dar bețivul mai face rău și celor-l-alți oameni cu care el trăiesce în viață. Așa bunăoară, câți oameni nu-s care, cât timp sînt treji, sînt cei mai de trebă, iar după ce se îmbată rostesc cele mai mari necuviinți, și cele mai îngroțitoare sudurii, hulind pe Dumnezeu și cele-l-alte lucruri sfinte, făcându-se ast-fel pildă rea copiilor și celor-l-alți oameni cari-i ved? Cine nu scie că, pe lângă acestea, bețivul săvîrșesce o mulțime de nenorociri și de daune celor-l-alți oameni? Iar pentru ca să vă încredințați și mai mult, cercetați temnițele și vă veți îngrozi de numărul cel mare de criminali și de hoți, cari au săvîrșit nelegiuirile lor fiind beți! Câte steđi nu au loc între oamenii beți? Câte intrigi nu se țes, câte alte păcate nu se săvîrșesc în timpul beției! Cu durere trebuie să spunem că foarte multe!

Aceste și o mulțime de alte răutăți aduce păcatul beției asupra capului nostru!

Aceste urmări triste au făcut pe oamenii de bine din țara noastră să se gîndescă la mijlôcele ce ar trebui să le întrebuinteze pentru a putea stîrpi păcatul acesta ce ne aduce atâtea rele! Dar mai presus de toți Sf. noastră biserică, ca o mamă prea bună a tuturor, vedînd—după cum am spus—relele urmări ale acestui păcat, vine ađi, prin mine, a vi-l mai trece odată pe din nainte în totă întregimea și cu toate urmările lui, cu scop ca noi să ne deschidem ochii sufletului și vedîndu-l să căutăm a aruncă departe de noi rēul ce ne copleșesce și ne aduce ruinare din toate privințele. Nu uitați, frați creștini, că sîntem Români, următorii unui popor mare și tare, care prin vitejia lui a cuprins lumea întregă de pe timpul său. Pentru ce? Pentru că erau oameni sănătoși, sdraveni, iar nu piperniciți și plini de tot felul de boli ca noi. Nu erau bețivi. Strămoșii noștri pînă aprôpe de timpurile noastre, cum credeți că au ținut pept ôrdelor

de păgâni ce ne atăcau țara de toate părțile? Numai prin vitejie. Dar vitejia se razămă pe sănătate. La bețiv însă nu găsim sănătate, deci nici de vitejie nu poate fi vorba. Nu uitați, fraților, că Dumnezeu ne va cere socotelă de modul cum am întrebuițat toate darurile ce ni le-a dat. El ne-a dat un trup și o minte sănătoasă, iar noi oamenii, prin beție ne batem joc de ele, tot în dauna noastră bine înțeles. Nu uitați că Dumnezeu ne-a făcut ființele cele mai desăvârșite și ne-a destinat a împărăți toate bunătățile pământului, iar noi așa de bine le chivernisim în cât ne omorim și trupesce și sufletesce chiar copiii noștri.

De aceea, ținând samă de cuvintele Sf. Ap. Pavel care ȳice: «*Nu vȳ îmbȳtați cu vin, intru care este desfrinarea*» (Efs. 5. 18.), să ne îngrozim de acest mare păcat din care se nasc apoi o sumă de altele deosebite și să căutăm toate mijlocele de a-l înlătura dintre noi odată pentru tot-d'a-una; căci, în acest chip nu vom mai îndurȳ nici relele ce le aduce cu sine și nici nu vom mai fi arȳtați de întregȳ lume ca nisce oameni dintre cei mai bețivi.

Iar mijlocul cel mai bun ce ni-l dȳ Sf. biserică de a luptȳ contra viciului beției este: *virtutȳa infrinȳrii*. Acȳstȳ virtute pe cȳt e de trebuitore omului, pe atȳt ajunge pentru el o deosebitȳ podobȳ. Ea apȳrȳ pe om de multe nenorociri și e de neapȳratȳ trebuinȳ pentru sȳnȳtateȳ și vigoreȳ sufletului și a trupului. Decȳ, fiind cu bȳgare de samȳ la cuvintele Ap. Pavel, prin care ne spune cȳ: «Nu este împȳrȳția lui Dumnezeu mȳncare și bȳturȳ, ci, *dreptate, pace și bucurie intru Duhul Sfint*». (Rom. 14. 17), să ne infrinȳm tot-d'a-una poftȳ de a bea peste mȳsurȳ.

În slȳrșit, fraților, avȳnd pururea în minte cuvintele Apostolului, spuse de mine la început, care ne ȳic cȳ: «Nici tȳlharii, nici lacomi, nici *bețivi*, nici rȳpitori nu vor moșteni împȳrȳția lui Dumnezeu», și sciind cȳ ne vom da odatȳ sȳma de toate taptele nȳstre, cu zdrobire de inimȳ, pe deoparte să ne hotȳrim în sufletul nostru, pe de alta să declarȳm aici înaintea lui Dumnezeu cȳ nu vom mai sȳvȳrși acest păcat nici odatȳ.

Iar Tu, Dȳmne Dumnezeul nostru, cȳla ce prin bunȳtateȳ Ta, nu lași pe om a se duce pe calea perȳrii, cȳla ce nu doresci mȳrteȳ pȳcȳtosului, ci vrei ca să se întȳrcȳ și

să fie viu, fă prin atot-puternicia Ta ca aceste cuvinte spuse de mine astăzi să prindă rădăcini în sufletele credincioșilor Tăi adunați aici spre a Te mări, așa ca ei înțelegându-le să le fie de folos, spre lauda Ta în veci. *Amin.*

Victor Puiu.

A N G I N A

(Unflătură la gât).

Semnele bôlei

Vine cu frig și durere în gât. În dreapta sau stânga omușorului se ved umflături gogonețe ca alunel, albicioșe și învelite cu bale albe, ameteșce, îl întepă când îngite, începe să arđă și bôla se înteteșce din cês în cês. Dacă nu e căutat în pripă, móre în 2 zile.

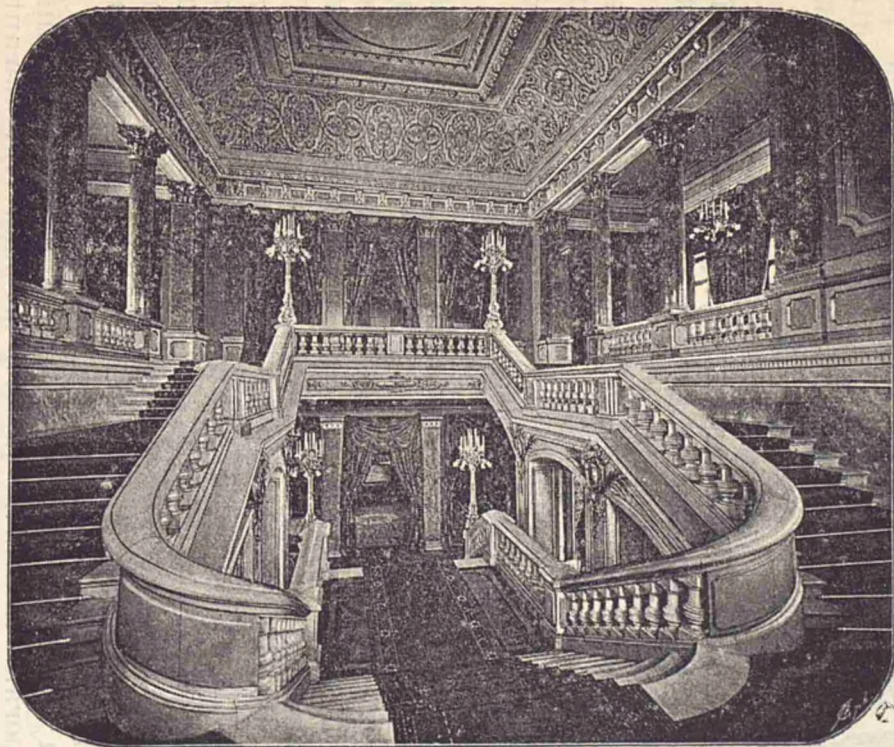
Doctoriile ce trebuiesc

Se vindecă cu vaccinarea, cu gargara sau hârâială în gât, cu unșorî pe din afară sau plastore cu arsurî în gât. Ca să nu o capete, e bine ca copiii în tôte diminețile să dea cu apă rece și pe gât pe afară. Să ia, păziți pe cei-l-alți.

Cum să se întrebuițeze doctoriile

I. Curăță-i stomacul cu un purgativ. II. Topesce sare sau piatră acră în bårdac și hârâe în gât cu ea la fie-care jumătate de ceas. III. Unge-te pe afară cu alifie vînată, sau apă roșie ca la junghiū, chiamă de la primărie să arđă cu piatra iadului în gât. Dacă e doctorul aprópe, chiamă-l să vaccineze angina; iar de nu, și sînt mulți copii bolnavi, spuneți primarului să cheme doctorul.

Staî mereū în casă pînă-ți trece.

Seara de onoare din palatul regal din Bueuresei.

P O R C U L

rintre animalele ce trăesc pe lângă om, este și porcul.

Porcul a fost cunoscut și domesticit din vechime. Unele popoare însă l-a considerat ca vătămător, dovadă între altele, oprirea de Moise a Israelitilor de a mânca carnea lui, măsură ce cu puține abateri, se păstrează încă de această nație, în ori-ce țară s'ar găsi ea. Cevă mai mult, astăzi este știut că întrebuintarea carnei de porc, este mărginită dacă nu cu totul redusă, în toate țările prea căldurose, cum este de alt-fel și ținutul în care ne spune Istoria și Biblia că se găseă poporul lui Israil pe timpurile lui Moise.

Motivul nemâncării carnei de porc pare a sta, nu atât în boalele de care omul le-ar căpătă hrănindu-se cu carnea acestui animal, cât în influența ce are frigul sau căldura asupra alimentațiunei omului. Neapărat, nu cu aceeași poftă, pôte cine-vă să mănânce carnea de porc în căldurosul Egipt, ca în ținuturile frigurose ale Rusiei bunióră; ea va fi mai lesne mistuită și folositore la consumatorul din acest din urmă stat, căci din cauza frigului, corpul lui are nevoie de căldură și sciința ne învață că și-o procură mai ales din grăsime, care se află multă în carnea de porc.

La noi chiar, ca mai în toate țările cu un climat temperat, rîmătorul, pentru aceleași considerante, este consumat mai mult iarna. Fie-care familie, mai ales cele sărace, mai puțin cele din oraș ca cele de la sate, cresc cel puțin un porc, pentru a-l tăia în timpul iernei.

Porcul se pôte hrăni tot așa de bine cu vegetale, ca și cu cărnuri sau alte alimente de natură animală.

El se mulțumesc cu un nutriment puțin costi-

sitor, format în mare parte din rămășițele bucătăriei sau din păscutul și rîmatul pămînturilor care adesea nu pot fi întrebuintate la nici un fel de cultură.

De și costă așa puțin întreținerea lui, după tăiere, aprópe nimic din corpul lui nu rămâne neîntrebuintat. Așa pèrul, în special acela ce-î forméază cóna, ne servă la facerea celor mai bune bidinele, perii și pensule; pîlea se întrebuintéază în industrie; grásimea numită untură este nelipsită din bucătăria nóstră aprópe a tuturilor; carnea cu gustul eî plăcut, ne procură un bun aliment; mașele și stomacul îmbracă conținutul cãrnurilor și caltaboșilor; din picíore se face piftii, etc.

Daca la acestea mai adăogăm, că porcul nu cere pentru adăpostul sèu, de cât o biată cotenéță, înțelegem și mai bine, pentru ce el este un animal prețios, pentru casa omului.

Irimia Popescu.

Medic-veterinar.

ACT DE MULȚUMIRE

Consiliul de administrație al societății corpului didactic primar din județul Bacău, prin sub-semnatul aduce vii mulțumiri tuturor persónelor cari au cumpèrat bilete de ale lotăriei ce sus numita societate a înființat în scopul clădirei în orașul Bacău a unui local-internat pentru copiii orfanși și săraci.

Aduce vii mulțumiri și autorităților, cari au bine-voit a da sprijin societății corpului didactic primar din județul Bacău; în special onor. domn. Ministru al cultelor și instrucțiunii publice, domnului Haret.

Consiliul de administrație face un nou apel la inimele generóse să cumpere bilete de la lotăria sus numitei societăți.

N. Bibiri.

Președinte al societății
corpului didactic din jud. Bacău.

A P E L

Subsemnatul, învățator diriginte, al școlii rurale mixte din comuna Pochidia, plasa Corod Pereschiv, județul Tutova, fac apel la toți d-nii autori, editori, librari, precum și la alte persóne, rugându-le să bine-

voiască a contribui cât de puțin pentru înființarea unei mici biblioteci populare la școala din această comună.

Grig. Modig.
Invățător diriginte.

*

Sub-semnatul având dorința de a înființa o bibliotecă la școala ce dirig, fac un călduros apel d-lor autori, editori, librari și tuturor persoanelor cari doresc binele și propășirea țaranului Român, să bine-voiască a contribui cu cărți, pentru ajungerea acestui scop.

Ilie Popescu.

Invățător, com. Ștefănești, jud. Prahova.

INSCIINȚARE

Cu No. viitor vom începe a publica numele deslegătorilor ghicitorilor, cum și premiile obținute.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Urez viață lungă și bun succes celor-ce au născocit și au imprăștiat în popor, miera cea dulce și sățioasă ce produce sburătorea Albina.

Inainte cu Dumneșeu și vom fi.

Costică Florescu.
Dolhasca, jud. Suceva.

*

Ca abonat al revistei d-văstră Albina vedând coprinderile cele frumoșe și folositore pentru intregul popor Român, îi urez viață strămoșească acestei reviste intitulată Albina, precum și autorilor cari o conduc spre folosele și poveștile folositore nouă.

Ang. P. Simionescu.
Administrator la moșia Polizu.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui N Ghinescu, invăț. jud. Muscel. — Abon. d-văstră pe anul II achitat cu chitanța No. 13.617. In privința sporului vom cerceta.

D-lui Horja, Provița de jos. — Ați avut dreptate. V'am achitat acum și pe anul II cu chitanța No. 13.824.

D-lui Em. Atanasiu, Urzica, Romanați. — Abonamentul d-văstră pe anul II achitat cu chitanța No. 13.424. Mulțumim factorului Pantelie Sore care ve aduce cu atata regularitate revista, după cum ne spuneți și sperăm că toți factorii rurali fac ast-fel.

I. D. Untaru, Brăila. — Vom ține socotelă de cererea d-văstră, fiind făcută și de alți abonați, pe atât pe cât ne va fi posibil.

D-lui Ilie Vasilescu, str. Decebal 7, Loco. — Abonamentul d-văstră este achitat cu chitanța No. 13.411.

Păr. I. Dragomirescu, invăț. Schișu Golești, Muscel. — Am primit și v'am trimis chitanța No. 8.997, 8.998 și 8.999. Vê mulțumim din totă inima pentru sprijinul ce ne dați, vê rugăm stăruieți a ne trimite și pe anul al doilea.

D-lui Teodorescu, invăț. com. Zlătărei, Velcea. — Primit și v'am achitat pe anul II cu chitanța No. 13.425.

D-lui I. D. Băcescu, invăț. Roșița, Mehedinți. — Primit articolul. S'a dat în cercetarea comitetului.

D-lui N. I. Rîpenu, Tabăra-Bivolari, Iași. — Primit articolul, se va cerceta. Numerile cerute și chitanța pe anul I vi s'au trimis.

D-lui Dobre Stănescu, Boldu, R.-Sărat — Primit articolul, se va cerceta și de se va admite se va publica când îl va veni rindul, căci avem articole admise încă din Ianuarie și cărora nu le-a venit rindul.

D-lui T. Dragomir, Drăgușeni, Putna. — Acelaș răspuns.

D-rei Elena I. Mănculescu, com. Prundu, Argeș. — Răspundeți deslușit, unde ați primit revista pînă acum? Articolul despre care vorbiți nu s'a primit. Mandatul de 2 lei 50 bani s'a primit, vedeți însă pe revistă că ab. pe 6 luni e 3 lei, deci ori mai trimeteți încă 50 bani ori 2 lei și 50 bani pe un an, alt-fel nu vă putem libera chitanța. De nu-ați mai primit revista, vă putem trimite numerile din urmă.

D-lui I. Godénu, învăț. Nisipi. Vâlcea. — Vă mulțumim de interesul ce purtați revistei, totuși nu putem trimite nimerei revista pînă nu ni se trimite mai întâiu abonamentul. E o hotărîre luată pe care nu-o putem călca. Doritorii o pot vedeă la d-vastră, de voesc să se aboneze să ne trimită costul și le trimitem revista imediat, sau cu toate numerile de la 1 Octombrie 1893 sau de la 1 Aprilie curent. Cui dorește putem trimite și între anul I.

D-lui Vasilescu, învăț. Socariciu, Ialomița. — Am trimis d-lui Ionescu Dichiseni. Am suprimat pe cel notat. Stăruiți pe lingă cei-l-alți abonați să vă dea d-vastră banii și trimeteți împreună cu cei ce mai aveți incasați. Vă mulțumim de sprijin.

V. Popescu, Dor mărunt. — Scrisul arată omul. Trimeteți 3 lei și 30 bani pentru 22 numere ce ați primit, și atunci sinteți om de trebă, alt-fel noi sintem păgubași și spuneți d-v. cum se numesc acei ce primesc jurnale și nu plătesc?

D-lui Ioachim Negrițescu, Dobridor, Dolj. — Sintem fericiți, că vedem cu cătă inimă învățătorii și preoții ne dau sprijin. Fiți incredințați că nu avem nimica mai sfint de căt dorul de a vă fi folositori. Vă mulțumim. Am primit și te rugăm stăruie și incasază și de la cei-l-alți pe anul trecut, și de la toți pe anul curent. Primarii și notarii ne sint pretutindenî bine voitori, le mulțumim și punem nădejdea în d-vastră toți.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

Se aduce la conștiința doritorilor că în ziua de 5 Maiu 1899, ora 10 a. m., se va ține licitație publică, în localul acestui Minister din str. Diaconeselor, serviciul construcțiunilor pentru darea în întreprindere a aprovizionării școlilor secundare, institutelor culturale, localului ministerului cum și palatului metropolitan din Bucuresci, cu cocsul și cărbunii necesari în iarna 1899—1900.

Licitatiunea se va ține prin oferte sigilate, conform legii compatibilităței publice.

Cantitatea cocsului și cărbunilor necesari fie-cărui aședemint

1. Școala normală de institutori	cocs	2	cărbuni	—
2. » » » institutore	»	10	»	20
3. Liceul sf. Sava	»	5	»	—
4. Liceul Mateiū Basarab	»	5	»	—
5. Internatul liceului sf. Sava	»	3	»	—
6. Liceul Mihaiū Bravul	»	3	»	—
7. Liceul Lazăr	»	3	»	—
8. Gimnasiul Cantemir	»	10	»	—
9. Seminarul Central	»	4	»	—

10. Externatul secundar No. 1	cocs	4	cărbunî	—
11. „ „ No. 2	»	3	»	—
12. Școala profesională No. 1	»	5	»	—
13. Școala profesională de fete No. 2	»	7	»	—
14. „ „ „ „ No. 3	»	6	»	—
15. Universitate	»	10	»	—
16. Muzéul de anatomie	»	10	»	—
17. Laboratorul de chirurgie operatôre	»	3	»	—
18. Sucursala șcôlei de Bele-Arte	»	2	»	—
19. Asilul Elena Dómna (secția normală)	»	70	»	80
20. „ „ „ (secț. profesională)	»	100	»	80
21. Conservatorul de muzică	»	2	»	—
22. Biblioteca centrală	»	4	»	—
23. Institutul fiziologic	»	4	»	—
24. Institutul botanic	»	10	»	70
25. Laboratorul de morfologie	»	4	»	—
26. Arhivele statului	»	12	»	—
27. Laboratorul de chimie medicală	»	5	»	—
28. Muzéul de geologie	»	—	»	2
29. „ „ zoologie	»	—	»	2
30. Laboratorul de chimie farmaceutică	»	3	»	—
31. Lab. de chimie analitică al șc. de farm.	»	3	»	—
32. Școala de arhitectură	»	—	»	8
33. Institutul de ginecologie	»	8	»	—
34. Gimnasiul de aplicație	»	—	»	5
35. Metropolia	»	—	»	5

CAILE FERATE ROMÂNE

PUBLIICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în traficul local s'a introdus, cu începere de la 1 Februarie a. c., pentru **bagage și mare iuțelă** ordinară, tarife diferențiale, cari încep a scădea de la 100 km. în sus pentru a ajunge la 300 km., la o reducere de 50% pentru bagage și de 44% pentru mare iuțelă; iar pe ziua de $\frac{3}{15}$ Aprile a. c., se va pune în aplicare un tarif excepțional de redus pentru efecte de strămutare.

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București

Arbori fructiferi, arbori pentru sosele, arbori altoiți de ornament arbuști, plante urcătore, brași, pini austriaci, thuya, trandafiri și altele. — Stupî.